

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/40/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010011
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3617010011.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. júla 2018 prejednal odvolanie obžalovaného

U. M.,

nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom P., O. XXX/X, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov,

ktoré podal proti rozsudku proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 0T/2/2017 zo dňa 23.01.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 0T/2/2017 zo dňa 23.01.2018 7 bol obžalovaný U. M. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov, pretože dňa 18.01.2017 v čase o 14.05 hod. v U. M., po štátnej ceste za areálom O. na okraji mesta v P. v smere od P. viedol osobné motorové vozidlo značky I. P., EČ: P., pričom asi 30 m za tabuľou obce U. M. bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Partizánske pričom motorové vozidlo viedol napriek tomu, že Rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu Partizánske č. ORP-ODI-P-63/2012 zo dňa 24.04.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.04.2012 mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 60 mesiacov a trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 0T/11/2015 zo dňa 19.06.2015, právoplatným dňa 19.06.2015 mu bol uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v cestnej premávke na dobu 24 mesiacov.

Bol za to odsúdený podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Trestného zákona mu bol súdom uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 24 mesiacov.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol odvolaním čo do výroku o treste obžalovaný. Svoje odvolanie zdôvodnil prostredníctvom obhajkyne. V písomných dôvodoch uviedol, že navrhuje, aby mu bol uložený alternatívny trest - trest povinnej práce. Nestotožňuje sa so závermi súdu o potrebe uloženia mu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Tento trest mu bol už

niekoľkokrát ukladaný, a nevedol k jeho náprave a prevýchove. Má za to, že nie je pre spoločnosť nebezpečný, je schopný sám prestať s užívaním návykových látok. Alternatívne tresty sú pre menej narušených páchatelov trestných činov účinnejšie. Súd by ich mali ukladať všade tam, kde nie je ich ukladanie vylúčené. Túto alternatívu pred nepodmienečným trestom by mali sudy voliť aj z ekonomických dôvodov. Navrhuje zmeniť výrok o treste, a uložiť mu trest povinnej práce vo výmere 100 hodín.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. Zároveň navrhla uložiť mu súhrnný trest v súvislosti s odsúdením Okresným súdom Bánovce nad Bebravou sp.zn. 3T/60/2016 zo dňa 07.02.2017 v trvaní 15 mesiacov, so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, ako trest súhrnný.

Obžalovaný na dôvodoch odvolania zotrval. Má za to, že alternatívny trest by lepšie prispel k jeho náprave a prevýchove, má 3 maloleté deti, nepodmienečný trest by ich neprimerane postihol.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. so súhlasom prokurátora prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

K odvolaním obžalovaným napadnutého výroku o treste senát odvolacieho súdu uvádza nasledovné. Súd prvého stupňa sa dostatočne vysporiadal so všetkými okolnosťami prípadu, najmä v dostatočnej miere zohľadnil vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný. Dôsledkom zohľadnenia tejto poľahčujúcej okolnosti je ukladanie trestu obžalovanému stále v dolnej polovici trestnej sadzby, ktorá je podľa § 348 ods.1 Tr. zák. vo výmere až na dva roky, napriek tomu, že ide o chronického páchatela trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia.

Výmera trestu odňatia slobody 6 mesiacov nepodmienečne mu bola prvostupňovým súdom uložená práve s poukazom na vyhlásenie o vine, ktoré dal pred súdom. Takýto trest zodpovedá všetkým zásadám uvedeným v § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., ako aj zásadám generálnej a individuálnej prevencie.

Obžalovaný U. M. je osobou sedemkrát súdne trestanou, pre trestnú činnosť rôzneho charakteru. Trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia sa dopustil štyrikrát. V minulosti mu bol ukladaný aj podmiennečne odložený trest odňatia slobody, avšak v jeho skúšobnej dobe sa neosvedčil, a bolo mu nariadené uvedený trest vykonať. Taktiež mu bola za priestupok voči občianskemu spolunažívaniu uložená pokuta. Ako osoba, ktorá nie je držiteľom vodičského preukazu sa dopustil aj priestupku na úseku dopravy, za ktorý mu príslušný orgán uložil finančnú pokutu. Nie je možné teda skonštatovať, že súd, alebo iné orgány prejednávajúce priestupky obžalovaného tomuto neukladali aj iné sankcie, ktoré však u neho absolútne nevedli k náprave či prevýchove, čo sťažuje možnosť jeho nápravy a z hľadiska prejednávania odvolania to odvolací súd nemohol prehliadnuť. Na nápravu obžalovaného teda v minulosti už bolo niekoľko krát pôsobené, rôznymi druhmi trestov a sankcií.

Ohľadom obžalovaným deklarovanej schopnosti prestať s užívaním omamných látok, treba poukázať na závery znaleckého posudku na jeho osobu, v ktorých znalkyňa skonštatovala, že obžalovaný nejaví záujem o svoju liečbu /ktorá je jeho závažným a dlhodobým problémom/, liečbu nenavrhol, pretože by pre jeho postoj neplnila svoj účel. Obžalovaný je osobou s problémovým správaním od pubertálneho veku, skomplikovaným abúzum návykových látok, má narušený hodnotový systém, správa sa sociálne neprispôsobivo, má oslabené morálne zábrany. Opakovane porušuje normy. Má impulzívne a nesebakritické správanie. S ohľadom na uvedené sa skutočnosti tvrdené obžalovaným javia ako účelové a nevierohodné.

Tresty v minulosti mu uložené ho ako je zrejmé neodradili od páchania trestnej činnosti. Je teda potrebné, s poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, na jeho prevýchovu pôsobiť opätovne, a to trestom odňatia slobody nepodmienečným a zároveň aj dostatočne prevýchovným, ako k tomu správne dospel aj prvostupňový súd.

S poukazom na jeho minulosť sa nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov a zákaz činnosti v trvaní 24 mesiacov uložený mu súdom prvého stupňa javil ako neprimerane mierny, čo však odvolací súd nemohol napraviť z dôvodu absencie odvolania prokurátora.

Súd prvého stupňa na výkon ním uloženého trestu odňatia slobody správne zaradil obžalovaného U. M. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený pre úmyselný trestný čin. Správne mu súd prvého stupňa uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, keďže sa trestného činu dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla .

Ohľadom prokurátorkou navrhutej možnosti uloženia súhrnného trestu odňatia slobody v súvislosti s rozhodnutím Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 3T/60/2016 zo dňa 07.02.2017, krajský súd po preskúmaní uvedeného spisového materiálu uvádza, že toto by bolo možné len, ak by tento trest bol uložený ako samostatný. Trest vo výmere 10 mesiacov však obžalovanému bol uložený ako súhrnný, v súvislosti s odsúdením Okresného súdu Partizánske sp. zn. 0T/11/2015 zo dňa 19.06.2015, a skutok aktuálne mu kladený za vinu spáchal obžalovaný až po vyhlásení tohto rozhodnutia, teda nebolo možné ukladať mu súhrnný trest odňatia slobody.

Na základe týchto dôvodov odvolací súd považoval odvolanie obžalovaného za nedôvodné a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny

opravný prostriedok.